

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/24420 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 30 januari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 april 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) de door appellante gemaakte bezwaren tegen het besluit van 18 november 2004 inzake het uitblijven van een ambtshalve te verlenen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd en de weigering haar ambtshalve zodanige vergunning te verlenen, ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 januari 2007, verzonden op 12 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 22 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Met betrekking tot het door appellante gemaakte bezwaar tegen het uitblijven van een beslissing ambtshalve een vergunning te verlenen als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) overweegt de Afdeling ambtshalve als volgt.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 24 mei 2005, in zaak no. 200500099/1 (AB 2005, 260), geldt voor het nemen van een ambtshalve beslissing inzake verlening van een verblijfsvergunning regulier geen termijn en kan het uitblijven van een dergelijke beslissing dientengevolge niet ingevolge artikel 6:2, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) worden gelijk gesteld met een besluit, zodat daartegen geen voorziening als bedoeld in artikel 7:1, eerste lid, van de Awb openstaat. De minister heeft het door appellante gemaakte bezwaar derhalve ten onrechte niet niet-ontvankelijk verklaard. De rechtbank heeft dit niet onderkend. Gelet hierop behoeft grief 2 geen bespreking.

2.2. Hetgeen in de grieven 1, 3 en 4 is aangevoerd, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te

doen, zal de Afdeling het inleidende beroep tegen het besluit van 20 april 2006 voor zover dat ziet op het uitblijven van een beslissing ambtshalve een vergunning te verlenen als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 gegrond verklaren, dat besluit in zoverre vernietigen en het bezwaar tegen de beslissing van 18 november 2004 in zoverre niet-ontvankelijk verklaren.

2.4. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 30 januari 2007 in zaak no. AWB 06/24420 gegrond, voor zover het beroep tegen het uitblijven van een beslissing ambtshalve een vergunning als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 te verlenen daarbij ongegrond is verklaard;
- II. vernietigt die uitspraak in zoverre;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep in zoverre gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 20 april 2006, kenmerk 9912.07.8069, voor zover dit ziet op het uitblijven van een beslissing als onder I. vermeld;
- V. verklaart dat bezwaar niet-ontvankelijk en bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van dat besluit;
- VI. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- VII. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan appellante onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
- VIII. gelast dat de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 355,00 (zegge: driehonderdvijfenvijftig euro) voor de behandeling van het beroep en het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Voorzitter

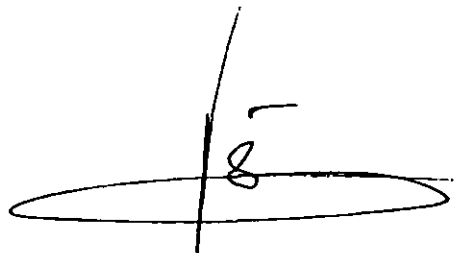
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 juli 2007

395

Verzonden: **5 - JULI 2007**

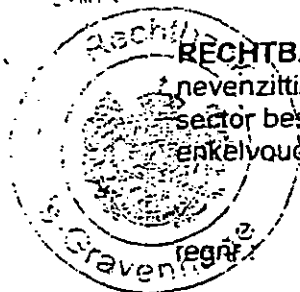
Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

2.Mrt. 2007 21:29

Pieters Advocaten 030-2716672

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
 nevenzittingsplaats Zwolle
 sector bestuursrecht
 enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

AFSCHRIJF

Awb 06/24420

UITSpraak

inzake:

geboren op
 van Chinese nationaliteit,
 IND dossiernummer 9912.07.8069,
 gemachtigde: mr. L.M. Straver, advocaat te Utrecht,
 eiseres;

tegen:

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE
 (Immigratie- en Naturalisatiedienst),
 te 's-Gravenhage,
 vertegenwoordigd door mr. D.Schuldink, ambtenaar ten departemente,
 verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Eiseres heeft op 7 december 1999 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij besluit van 19 september 2001 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Bij brief van 17 oktober 2001 heeft eiseres beroep ingesteld tegen deze beschikking. Bij uitspraak van 28 oktober 2002 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen, het beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak staat geregistreerd onder Awb 01/54024.
- 1.2 Bij brief van 12 augustus 2003 is bezwaar gemaakt tegen het uitblijven van een ambtshalve beslissing of eiseres in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling".
- 1.3 Bij beschikking van 18 november 2004 is het bezwaarschrift van 12 augustus 2003 ongegrond verklaard en daarbij ambtshalve beslist dat eiseres niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "tijdsverloop in de asielpcedure". Bij brieven van 16 december 2004 heeft eiseres beroep ingesteld tegen deze beschikking.
- 1.4 Bij brief van 18 januari 2006 heeft de rechtbank de beroepschriften van 16 december 2004 aangemerkt als bezwaarschriften en deze doorgezonden aan verweerder teneinde als bezwaar te worden behandeld.
- 1.5 Bij besluiten van 20 april 2006 heeft verweerder de als bezwaarschriften aangemerkte beroepschriften van 16 december 2004 ongegrond verklaard.
- 1.6 Bij brief van 18 mei 2006 is daartegen beroep ingesteld. Dit beroep is voorzien van gronden bij brief van 31 juli 2006. Verweerder heeft op 6 november 2006 een verweerschrift ingediend.
- 1.7 Het beroep is ter zitting van 19 december 2006 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 In de in rubriek 1 genoemde uitspraak van 28 oktober 2002 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen, geoordeeld dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres niet geloofwaardig is. Dit oordeel is blijkens die uitspraak mede gebaseerd op een door verweerder uitgevoerd leeftijdsonderzoek waaruit is gebleken dat eiseres -in tegenstelling tot hetgeen zij had verklaard- ten tijde van de aanvraag meerderjarig was.

Dit oordeel is inmiddels in rechte onaantastbaar komen vast te staan.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder het in het kader van de asielprocedure uitgevoerde leeftijdsonderzoek terecht ten grondslag heeft kunnen leggen aan het besluit om eiseres niet in aanmerking te doen komen voor een reguliere verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling".

Het terzake door verweerder in de asielprocedure ingenomen standpunt is in rechte komen vast te staan. Bovendien heeft verweerder naar aanleiding van nadere jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State een heronderzoek doen verrichten naar de leeftijd van eiseres welk onderzoek, gedateerd 2 juli 2004, tot eenzelfde conclusie omtrent de leeftijd van eiseres leidde als het eerdere onderzoek.

De rechtbank constateert tevens dat tijdens eiseres geen contra-expertise is verricht met betrekking tot haar leeftijd.

- 2.2 Volgens hoofdstuk C2/9.3 Vc 2000 vormt het verstrekken van onjuiste gegevens een contra-indicatie voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van het zogenaamde driejarenbeleid. Verweerder heeft geweigerd aan eiseres een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure" te verlenen. Daarbij heeft verweerder overwogen dat van relevant tijdsverloop als bedoeld in hoofdstuk C2/9.4.1 Vc 2000 geen sprake is, en bovendien uit het leeftijdsonderzoek is gebleken dat eiseres ten tijde van haar aanvraag meerderjarig was, terwijl eiseres bij haar aanvraag heeft aangegeven dat zij minderjarig was, zodat er sprake is van het verstrekken van onjuiste gegevens, en derhalve van een contra-indicatie als bedoeld C2/9.3 b Vc 2000.

- 2.3 De rechtbank onderschrijft beide afwijzingsgronden.

Er is geen sprake van een tijdsverloop van drie jaar, gelet op de periode vanaf de datum van de asielaanvraag tot de onherroepelijke beslissing in rechte daarover.

Bovendien is er sprake van een contra-indicatie, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen omtrent de leeftijd van eiseres en de leeftijdsonderzoeken.

Zijdens eiseres zijn naar het oordeel van de rechtbank geen dermate bijzondere feiten en omstandigheden aangevoerd, welke verweerder zouden moeten nopen tot afwijking van zijn beleid in deze.

- 2.4 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

- 2.5 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

regnr:

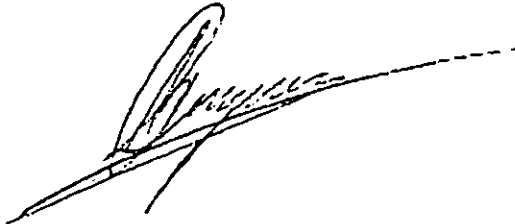
Awb 06/24420

-3-

3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman in tegenwoordigheid van mr. H.R. Lageveen als griffier en in het openbaar uitgesproken op 30 januari 2007.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

1-2 FEB 2007

s-Gravenhage

PIETERS
ADVOCATEN

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Per fax: 070 365 1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
0 2 MRT 2007	
ZAAKNR. 200701641	
AAN: <i>3</i>	
BEHANDELD: DD:	PAR:

010-A

Betreft : en
Uw kenmerk : Nieuwe zaak hoger beroep regulier
(griffierechten s.v.p. afboeken van mijn rekening-courant)
Ons kenmerk : 03133ST en 05001ST

Utrecht, 2 maart 2007

Hoger beroep

geboren op van Chinese nationaliteit,
wonende te , aan de , hierna te noemen
appellante, mede in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar
minderjarige dochter mevrouw geboren op , van
Chinese nationaliteit, beide domicilie kiezende te Utrecht aan de Kruisstraat 307
(Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de advocaat mevrouw mr. L.M. Straver,
die hierbij verklaart te dezer zake bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door mevrouw
tot het instellen van dit hoger beroep en als zodanig in deze procedure
zal optreden.

Appellante heeft kennis genomen van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Zwolle, van 30 januari 2007 (Awb 06 / 24420) waarbij haar beroep
tegen de kennelijk ongegrond verklaring van haar bezwaarschrift van 20 april 2006
gericht tegen de ambtshalve weigering verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd
onder de beperking 'verblijf als amv' en onder de beperking 'relevant tijdsverloop in
de asielpcedure' ongegrond is verklaard. Tevens heeft appellante kennis genomen
van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, van 30
januari 2007 (Awb 05 / 25410) waarbij het beroep van haar minderjarige dochter
tegen de kennelijk ongegrond verklaring van haar bezwaarschrift van 1 juni
2005 tegen de afwijzing van de aanvraag verlening verblijfsvergunning regulier voor
bepaalde tijd met als doel 'verblijf bij moeder' eveneens ongegrond is verklaard.
Beide uitspraken zijn per aangetekende post op 12 februari 2007 aan de
gemachtigde van appellante verzonden.'

Hierbij stelt appellante hoger beroep in tegen beide uitspraken van 30 januari 2007
(Awb 06 / 24420 en Awb 05 / 25410). Een afschrift van beide uitspraken is
bijgevoegd.

Appellante kan zich niet met deze twee uitspraken verenigen en voert hiertegen de navolgende grieven aan.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank niet beslist op het verzoek d.d. 27 december 2006 om het onderzoek op grond van art. 8:68 Awb te heropenen alvorens zij op het beroep heeft beslist.

Op 19 november 2006 heeft de zitting in beide beroepsprocedures plaatsgevonden. Na afloop van de zitting heeft de rechtbank het onderzoek gesloten. Bij fax en brief van 27 december 2006 (bijlage) heeft appellante gemotiveerd verzocht om het onderzoek ex art. 8:68 Awb te heropenen. Op dit verzoek heeft de rechtbank in het geheel niet gereageerd. Ten onrechte heeft de rechtbank uitspraak gedaan op het beroepsschrift zonder eerst te beslissen op het verzoek om heropening.

Grief 2

Ten onrechte is de rechtbank van oordeel dat verweerder het in het kader van de asielprocedure uitgevoerde leeftijdsonderzoek terecht ten grondslag heeft kunnen leggen aan het besluit om appellante niet in aanmerking te doen komen voor een reguliere verblijfsvergunning onder de beperking 'verblijf als amv' nu het terzake door verweerder in de asielprocedure ingenomen standpunt in rechte is komen vast te staan en verweerder een heronderzoek heeft doen verrichten naar de leeftijd van appellante welk onderzoek, gedateerd 2 juli 2004, tot eenzelfde conclusie omtrent de leeftijd van appellante leidde als het eerdere onderzoek.

Ter zitting heeft de rechtbank aan partijen de vraag voorgelegd of het leeftijdsonderzoek nog voorwerp van geschil kan zijn, nu de rechtbank te Zutphen het beroep tegen de afwijzing van de asielaanvraag in de uitspraak van 28 oktober 2002 ongegrond heeft verklaard en de asielaanvraag mede op grond van het leeftijdsonderzoek is afgewezen. Zowel appellante als verweerder hebben betoogd dat het leeftijdsonderzoek in het kader van de ambtshalve weigering vtv regulier met als doel 'verblijf als amv' als ook in het kader van de ambtshalve weigering vtv regulier met als doel 'tijdsverloop in de asielprocedure' ten volle voorwerp van geschil is en de gronden die betrekking hebben op dit leeftijdsonderzoek ten volle bij de beoordeling van het beroep betrokken kan worden.

Er is namelijk in de visie van appellante geen sprake van een tweede asielaanvraag, doch van een ambtshalve weigering verblijfsvergunning regulier. Dat de afwijzing van de asielaanvraag gezag van gewijsde heeft gekregen, doet hier niet aan af. Temeer daar de besluiten van 18 november 2004 en 20 april 2006 niet zijn gestoeld op het leeftijdsonderzoek dat mede aan de afwijzing van de asielaanvraag ten grondslag heeft gelegen, doch volledig op de herbeoordeling van het leeftijdsonderzoek van 2 juli 2004. Verweerder heeft bovendien aangegeven dat het leeftijdsonderzoek met name een middel is om ambtshalve de aanspraken op een reguliere verblijfsvergunning te kunnen toetsen alsmede dat er sprake is van voortschrijdend inzicht.

Ten onrechte is de rechtbank in het geheel niet ingegaan op dat gedeelte van het betoog van appellante waarin zij heeft bepleit dat verweerder thans nog niet volledig aan haar vergewisplicht heeft voldaan. De rechtbank neemt ten onrechte als vaststaand feit aan dat de herbeoordeling voldoet aan de vergewisplicht, terwijl deze vraag mede voorwerp van geschil is.

Grief 3

De rechtbank treedt buiten het geschil door te overwegen dat er zijdens appellante naar haar oordeel geen dermate bijzondere feiten en omstandigheden zijn aangevoerd, welke verweerder zouden moeten nopen tot afwijking van zijn beleid als bedoeld in Vc C2/9.3 Vc 2000.

In de beschikking op bezwaar van 20 april 2006 heeft verweerder overwogen dat hij niet aan een toetsing aan art. 4:84 Awb toekomt omdat niet aan de voorwaarden van het beleid (in casu drie jarenbeleid) wordt voldaan. Appellante heeft in de gronden bij het beroep van 31 juli 2006 in de tiende alinea dit standpunt gemotiveerd betwist. De rechtbank treedt buiten het geschil door het standpunt in het bestreden besluit niet in het licht van de daartegen aangevoerde gronden te toetsen, doch haar eigen oordeel over het beroep van appellante op de inherente afwijkingsbevoegdheid van verweerder in de plaats te stellen.

Grief 4

Ten onrechte heeft de rechtbank in de uitspraak met kenmerk Awb 05 / 25410 overwogen dat nu de door appellante ingestelde beroepen bij uitspraken van heden ongegrond zijn verklaard en ..... in de onderhavige procedure verblijf bij haar moeder vraagt, kan hetgeen zij heeft aangevoerd niet tot het daarmee beoogde doel leiden.

Deze grief hangt onlosmakelijk samen met de grieven één tot en met drie. Indien Uw Afdeling van oordeel is dat één of meer van de eerste drie grieven terecht naar voren zijn gedragen en doel treffen dan kan de uitspraak van de dochter van appellante naar de mening van appellante eveneens niet in stand blijven gelet op de door de rechtbank gebezigde motivering voor de ongegrond verklaring van dit beroep.

PIETERS ADVOCATEN**Redenen waarom:**

Mevrouw _____ zich mede namens haar minderjarige dochter _____
wendt tot Uw College met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te
verklaren, de uitspraken van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te
Zwolle, van 30 januari 2007 (Awb 06 / 24420 en Awb 05 / 25410) te vernietigen, en
de zaken naar deze rechtbank terug te verwijzen met veroordeling van verweerder in
de proceskosten.

't Welk doende enz.

Gemachtigde,
L.M. Straver